

РЕШЕНИЕ

№ 36337

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5939** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във вр.чл. 68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Делото е образувано по жалба от жалба на Сдружение „Единство“ с председател А. К. Й. и от А. Й. в лично качество, срещу Решение № 159/02.05.2025г. на КЗД по преписка № 7/2019г., с което е установено, че К. К., в качеството му на заместник министър – председател п общественя ред и сигурността и министър на отбраната на Република България не е извършил нарушения на ЗЗД въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“, извършено под формата на тормоз по смисъла на §1, т. 1 и т.5 спрямо жалбоподателя Сдружение „Единство“ с председател А. Й. и не е извършил нарушение на ЗЗД въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“ спрямо жалбоподателя А. Й. в лично качество.

Наведени са твърдения за нищожност на оспорения административен акт по см. на чл. 177, ал. 1 от АПК, алтернативно незаконосъобразност поради противоречие с материалния закон.

Ответникът - Комисия за защита от дискриминацията се представлява от юрк. Д., която моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноски по делото и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

Заинтересованата страна К. Д. К. за съдебно заседание редовно уведомен, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки от процесуален представител адв. А. Ч., в които де подържа недопустимост на производството пред КЗД поради изтичане на давност, алтернативно неоснователност на жалбите.

Административният съд С. – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Първоначално производството пред административния орган е започнало по жалба на Сдружение „Единство“. Образувана е преписка № 7/2019г. по описа на КЗД за дискриминация по признак „етническа принадлежност“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. извършена под формата на „тормоз“ по см. на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. и подбуждане към дискриминация по см. на чл. 5 от с.з. Предмет на изследване е излъченото в ефира на „БТВ Медия груп“ ЕАД /в обедната емисия новини и предаването „Тази сутрин“/ изказване на К. К. във връзка с побоя над военнослужещ в [населено място] „Циганите са станали изключително нагли. Парадоксално е, че циганите в България станаха изключително нагли вече. Преди няколко години набиха полицаи, преди два дни бият военен. Това не може да продължи повече и търпимостта на българското общество се изчерпва“. Това изказване съставът на КЗД е приел, че не формира отрицателно отношение към ромите повече от допустимото в такъв случай, с оглед възприемането на подобна информация от зрителя, тъй като става въпрос за тежки престъпления – побои над униформени лица, като във втория случай с опасност за живота на потърпевшия. Според състава, упоменаването на етническата принадлежност на извършителите в изказването на К. не представлява и подбуждане към дискриминация, тъй като в случая става въпрос единствено за неговото неодобрение към извършените тежки престъпления.

По преписка № 7/2019г. е постановено Решение 17/10.01.2020г. на Комисията за защита от дискриминация, с което е установено, че К. К. не е извършил нарушение на ЗЗДискр. по см. на § 1, т. 1, т. 5 по отношение на Сдружение „Единство“.

Решение 17/10.01.2020г. на КЗД е оспорено по съдебен ред, като жалбата е отхвърлена с Решение №3706/09.07.2020г. по адм. д. № 1334/2020г. на АССГ.

С Решение 6979/09.06.2021г. по адм. д. № 11591/2020г. на ВАС е отменено Решение №3706/09.07.2020г. по адм. д. № 1334/2020г. на АССГ в частта, с която е отхвърлена жалбата на Сдружение „Единство“ срещу Решение № 17/10.01.2020 г. по преписка № 7/2019 г. на Комисията за защита от дискриминация, в частта, с която е установено, че с направените в ефира на „БТВ Медия Груп“ ЕАД на 08.01.2019 г., 14.01.2019 г. и 15.01.2019 г. изказвания К. К., заместник министър-председател по обществения ред и сигурността и министър на отбраната не е извършил нарушение на ЗЗДискр. по смисъла на § 1, т. 1 от същия закон и е оставена без уважение жалбата на Сдружение „Единство“, като вместо него е отменил Решение № 17/10.01.2020 г. по преписка № 7/2019 г. на Комисията за защита от дискриминация, в същата част и е върнал делото като преписка на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалбата на Сдружение „Единство“, при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебното решение.

По отношение на установената липса на „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на чл. 5, във вр. с § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДискр., което да е обективизирано с процесното изказване на К. К., мотивите на административния акт и тези, изложени в решението на съда, са споделени изцяло от касационната инстанция като обосновани и законосъобразни, предвид което в тази част Решение № 17/10.01.2020 г. по преписка № 7/2019 г. на КЗД е оставено в сила.

С Разпореждане № 863/06.07.2021г. на Председателя на КЗД е възобновено производството по преписка № 7/2019г. и е разпределена за разглеждане на Първи специализиран заседателен състав на КЗД. Конституиран е А. К. Й. в лично качество с Решение №202 от 18.05.2023г.

Постановено е Решение № 337/20.09.2023г., с което е установено, че ответната страна К. К., тогава Заместник - министър председател по обществения ред и сигурността и Министър на Отбраната на Република България, не е извършил нарушение на ЗЗДискр. въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“, извършено под формата на тормоз по смисъла на §1, т.1 и 5 от него, спрямо жалбоподателя Сдружение „Единство и спрямо жалбоподателя А. Й. - в

лично качество. С процесния административен акт е оставена без уважение жалба с вх. №14-30-3/09.01.2019 г. по описа на КЗД, подадена от Сдружение „Единство“ като неоснователна и недоказана.

По отношение на оплакванията за дискриминация по признак етническа принадлежност по отношение А. Й. в лично качество е прието, че при внимателен прочит на изказването на К. е установено, че в него не се съдържат словесни изрази, насочени срещу конкретен субект в контекста на възприетата от законодателя персонална обособеност на този субект чрез въведената в §1 т.1 от ДР на ЗЗДискр., а именно – лицето.

За да достигне до този извод Комисията е извела, че съгласно §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. „тормоз“ е всяко нежелано поведение на основата на признаци по чл.4, ал.1 и ал.2 от ЗЗДискр. изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел нахърняване на достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. В областта на медийната информация това неравенство би се изразило в публикации, репортажи, изказвания и други материали, които субективно, невярно и тенденциозно изопачават, нарушават или насаждат унижение или подценяване на лице или група лица по етнически признак.

Така мотивиран, органът е решил, че ответната страна К. К. към процесния момент – заместник министър председател по обществения ред и сигурността и Министър на отбраната не е извършил нарушение по смисъла на ЗЗДискр. въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“ под формата на тормоз по отношение на жалбоподателя Сдружение „Единство“, а така и по отношение на жалбоподателя А. Й. в лично качество.

Решение №337/20.09.2023 г., по преписка № 7/2019г. е оспорено предвид което с Решение № 8064/21.12.2023 г. по адм. дело № 9841/2023 г. по описа на Административен съд София- град е постановено както следва:

Прогласява нищожност на Решение № 337/20.09.2023г. на КЗД по преписка № 7/2019г., с което е установено, че К. К., в качеството му на заместник министър – председател по обществения ред и сигурността и министър на отбраната на Република България не е извършил нарушения на ЗЗД въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“, извършено под формата на тормоз по смисъла на §1, т. 1 и т.5 спрямо жалбоподателя Сдружение „Единство“ с председател А. Й..

Връща делото в тази част на КЗД за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Отменя и връща за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото Решение № 337/20.09.2023г. на КЗД по преписка № 7/2019г., с което е установено, че К. К., в качеството му на заместник министър – председател по обществения ред и сигурността и министър на отбраната на Република България не е извършил нарушения на ЗЗД въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“, извършено под формата на тормоз по смисъла на §1, т. 1 и т.5 спрямо жалбоподателя спрямо жалбоподателя А. Й. в лично качество.

АССГ е установил, че по отношение на Сдружение „Единство“ произнасянето на КЗД е в пряко противоречие със задължителните мотиви от решението на ВАС. По отношение на А. Й. в лично качество като представител на ромката общност, съдът е посочил, че също е налице противоречие с указанията на ВАС. Посочено е още, че Форма на дискриминация по смисъла на § 1 е, когато нежеланото поведение, свързано с раса или етнически произход, се извършва с цел или последицата на уронване на достойнството на личността и създаването на сплашваща, враждебна, срамна, унижителна или обиждаща среда. С изказването си съдът приема, че е реализиран именно такъв състав, тъй като на база единичен случай на действително тежко престъпление, е налице обобщение в изказването именно по критерий етническа принадлежност. Макар и конкретното намерение на министър К. К. да е било да насочи изказването си към индивидуално определено

лице, то съдържа обобщение по признак етническа принадлежност и касае всички представители на ромския етнически етнос. Изявлението е от естество да причини очертания в нормата на § 1, т. 1 ДР на 33Дискр. недопустим правен резултат, рефлектиращ върху правната сфера на онези членове и заети в Сдружение „Единство“ лица, които са част от обособената по защитения признак „етническа принадлежност“ общност, както и на А. Й. като физическо лице, обекти на процесното нежелано поведение.

Решение № 8064/21.12.2023 г. по адм. дело № 9841/2023 г. на АССГ е оставено в сила с Решение № 8085/28.06.2024г. по адм. д. № 2122/2024г. на ВАС. С последното изрично е указано на КЗД, че при новото произнасяне по отношение на първия жалбоподател – Сдружение „Единство“ е налице влязъл в сила административен акт относно липсата на установено нарушение на 33Д въз основа на защитения признак „етническа принадлежност“, изразяващо се в „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на чл.5, вр. с §1, т.5, поради което не следва да се произнася отново. По отношение на втория жалбоподател – А. Й. в лично качество - КЗД дължи произнасяне по отношение на установяването на „тормоз“ по смисъла на §1, т.1/“етническа принадлежност“/ и по отношение на нарушение по чл.5, вр. с §1, т.5/“подбуждане към дискриминация“/ при съобразяване с мотивите, дадени в Решение I8064/21.12.2023 г. по адм. дело №9841/2023 г. по описа на АССГ.

При преповтаряне на процедурата на КЗД е постановено е процесното Решение № 159/02.05.2025г. по преписка № 7/2019г. КЗД с което установява, че К. К. не е извършил нарушение по см. на чл. 5 от 33Дискр. във вр. с § 1, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ДР на 33Дискр. по отношение на А. К. Й. и Сдружение „Единство“; оставя без уважение жалбата на Сдружение „Единство“ в частта с оплаквания за дискриминация по признак „етническа принадлежност“ извършена под формата на „тормоз“ като неоснователна; оставя без разглеждане оплакванията на Сдружение „Единство“ в частта за извършена дискриминация на основа защитен признак „етническа принадлежност“, изразяващо се в „подбуждане към дискриминация“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбите са допустими като подадена от надлежни страни, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в рамките на преклузивния срок предвид датата на депозиране на жалбата пред КЗД 21.05.2025г.г. с вх. № 44-00-1921 и датата 12.05.2025г. на получаване на съобщението за изготвеното решение.

По отношение на въведеното възражение за давност съдът съобрази следното:

Съгласно правилното на чл. 52, ал. 1 от 33Дискр. не се образува производство, а образуваното се прекратява, ако са изтекли три години от извършване на нарушението. Разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от 33Дскр. касае забрана за образуване на производство в тригодишен срок от осъществяване на формата на дискриминация по смисъла на цитирания закон, и въвежда задължение за прекратяване на образуваното такова, като законодателя има предвид този срок да е изтекъл преди датата на образуване на производството пред независимия специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация по чл. 40, ал. 1 от 33Дскр., а не след този момент. Преклузията на правото на дискриминираното лице да търси защита не е свързано с продължителността на административното производство по 33Дискр, или проведеното в последствие съдебно производство. /Определение № 2924 от 25.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1797/2020 г., V о./

Твърдяното нарушение /изказване/ е било извършено на 08.01.2019 г., 14.01.2019 г. и 15.01.2019 г. излъченото в ефира на „БТВ Медия груп“ ЕАД /в обедната емисия новини и предаването „Тази сутрин“/.

Жалбата от Сдружение „Единство“ е депозирана на 09.01.2019г., а производството по преписка

№7/2019г. е образувано на 15.01.2019г. с разпореждане № 22 на председателя на КЗД. Следователно по отношение на Сдружение „Единство“ не са налице предпоставките за погасяване по давност по см. на чл. 52, ал. 1 от ЗЗДискр. независимо от продължителността на административните и съдебни производства.

Жалбата от А. К. Й. не е депозирана. На л. 39 (53) от делото е приложено допълнение към жалба на Сдружение „Единство“ с вх. № 14-30-87/10.07.2019г. от А. Й. А. в качеството му на председател на Сдружение „Единство“ в чиято т. 2 е формулирано искане да бъде конституиран в лично качество по преписката. С решение по протокол от 11.07.2019г. на първи специализиран състав на КЗД е конституиран по преписката в лично качество А. К. Й. след установяване идентичност на лицата А. К. Й. и А. Й. А.. Следователно съдът приема, че и жалбата на Й. е подадена в срока по чл. 52, ал. 1 от ЗЗДискр.

Разгледана по същество жалбите са основателни.

Процесното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване специалните процедурни правила на КЗД, но при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. По същество решението попада в хипотезата на чл. 177, ал. 2, предл 1 от АПК поради което следва да бъде обявено за нищожно.

С процесното в настоящето дело Решение № 159/02.05.2025г. по преписка № 7/2019г. КЗД по същество се преповтарят съображенията от предходните Решение № 337/20.09.2023г. и Решение № 17/10.01.2020г. Отново се изследва съставът на „подбуждане към дискриминация“ при все, че по отношение на това нарушение е установено влязъл в сила адм. акт.

Посочено е, че след цялостен анализ на съдържанието на изказването и контекста, в който е направено е видно, че същото не е насочено към конкретно лице, в случая жалбоподателя. В конкретната част от изказването, така и на цялото изказване по различни предавания на медията се установява липса на словесни изрази, насочени към конкретен субект - лице. Също така изказването не представлява пряко и умишлено насърчаване към извършване на дискриминация. Жалбоподателят е извел от направените изказвания извод за словесен тормоз и подбуждане към дискриминация. Изказванията на К. К. в контекста на интервюто и действително вложения в него смисъл не съдържат оскърбителни квалификации по отношение на ромите, не целят разпалване на вражда, ненавист или омраза, а по своята същност са неодобрение на побоя над военнослужещо лице в [населено място]. Акцентът на изказванията на К. К. е върху това, че съществува проблем свързан с неправомерни действия на граждани към служителите на реда, както полицейски служители така и военнослужещи. Посоченото е израз на гражданска позиция и усилие да се създаде нетърпимост към явлението и участниците.

Съставът на КЗД е счел, че изказванията изразяват неодобрението на ответната страна към действията на извършителите на противоправното деяние, но по никакъв начин не обективират омраза и агресия - било лична, било под формата на призив към други хора да проявят подобна спрямо същата група лица. Критичният тон на изказването не накърнява баланса между свободата на словото и не съставлява нарушение на дискриминационните забрани. В тази връзка и по повод оплакванията за негативно отношение на обществото към малцинствената група е необходимо да се отбележи, че същите се явяват неподкрепени с доказателства - както за споменатото отношение, така и за възможността същото да бъде влошено по повод процесното изказване. Преценени в съвкупност, оплакванията на жалбоподателя налагат извода, че в действителност са насочени против изказаното неодобрение. По изложените по-горе съображения подобни обстоятелства не могат да послужат като основание за налагане на санкция. Не може да се твърди и че с упоменаването на етническата принадлежност на нарушителите се

генерализират качествата на всички представители на ромската общност. Толерантността към различия и закрилата на основните свободи не предпоставят задължение на едно лице или група лица да изказват само мнения, които биха били одобрени от всички останали или конкретно малцинство.

Касателно „Тормозът“ по § 1, т. 1 е направен извод, че с оглед неговата дефиниция е спрямо конкретно лице или група лица, индивидуализирани по съответния признак, но същото не може да бъде отнесено към юридически лица. Тази логика се предвижда и от факта, че юридическо лице също не може да осъществи състав на тормоза. Той винаги следва да бъде от страна на лице-физическо спрямо друго лице.

Така постановеното Решение № 159/02.05.2025г. по преписка № 7/2019г. КЗД не е в съответствие със задължителните указания за тълкуване и прилагане на закона, дадени с Решение 6979/09.06.2021г. по адм. д. № 11591/2020г. на ВАС и Решение № 8064/21.12.2023 г. по адм. дело № 9841/2023г. на АССГ.

В Решение 6979/09.06.2021г. по адм. д. № 11591/2020г. на ВАС изрично е посочено, че поведението на К. К., изразено словесно в коментара, направен по време на посещението му в [населено място] и разпространено чрез три отделни излъчвания по „БТВ Медиа Груп“ ЕАД на 08.01.2019 г., 14.01.2019 г. и 15.01.2019 г., съдържа признаците на фактическия състав на тормоз по смисъла на чл. 5, във вр. с §1, т. 1 ДР на ЗЗДискр. Същата теза е преповторена и в Решение № 8064/21.12.2023 г. по адм. дело № 9841/2023г. на АССГ. Следователно и по аргумент от чл. 177, ал. 2, предл. 1 от АПК Комисията е задължена да постанови акт в същият смисъл предвид мотивите на цитираните съдебни решения.

Настоящият съдебен състав споделя съображенията по повод аналогични случаи, обективирани в Решение № 9871/30.09.2021г. по адм. д. № 7275/2020г. на ВАС, V-о, Решение № 14026/21.10.2019г. по адм. д. № 12163/2018г. на ВАС, V-о, Решение № 11856/14.08.2019г. по адм. д. № 9288/2018г. на ВАС, V-о, Решение № 9474/10.10.2023г. по адм. д. № 425/2023г. на ВАС V-о. Рамките обаче не настоящето изследване, респ. произнасяне са ограничени от мотивите на Решение 6979/09.06.2021г. по адм. д. № 11591/2020г. на ВАС, които са задължителни както за съда (чл. 224 от АПК), така и за административния орган (чл. 177, ал. 2 от АПК).

Що се касае до оплакванията на Сдружение „Единство“ в частта за извършена дискриминация на основа защитен признак „етническа принадлежност“, изразяващо се в „подбуждане към дискриминация“ и предвид влязлото в тази част в сила Решение 17/10.01.2020г. на КЗД, настоящият съдебен състав намира, че е нищожно поради липса на предмет, независимо, че преписка № 7/2019г. съдържа и такова оплакване.

Предвид изложеното и доколкото е установено пряко противоречие Решение 6979/09.06.2021г. по адм. д. № 11591/2020г. на ВАС и Решение № 8064/21.12.2023 г. по адм. дело № 9841/2023г. на АССГ, Решение № 159/02.05.2025г. по преписка № 7/2019г. КЗД следва да бъде прогласено за нищожно на осн. чл. 177, ал. 2 от АПК, а делото да се върне като преписка на КЗД за ново произнасяне.

Въпреки изхода на спора и заявената с жалбата претенция за присъждане на разноски, доказателства за действително сторени такива от не са представени в производството пред настоящата инстанция, поради което и разноски не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.1 и 2 и чл.173 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 159/02.05.2025г. по преписка № 7/2019г. Комисията за защита от дискриминация.

ВРЪЩА делото на КЗД за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: